

og give Plads for Bygninger, der alene eller væsentligt omfatte Forretningslokaler, skøner jeg heller ikke, at der er nogen som helst Fare ved at kunne benytte andre Regler i saa Henseende end dem, man benytter, hvor man tager Sigte paa Opførelse af Bygninger alene til Beboelse.

I § 80 indeholdes Bestemmelser om Beboelsesrum, og her gives en Definition af Begrebet Beboelsesrum, som forekommer mig at være misvisende. Det bør ikke være Varigheden af Menneskers Ophold i Rummet, der særlig karakteriserer det som Beboelsesrum, men det er den Vej, man gaar her i Lovforslaget. Hvis man følger disse Bestemmelser, vil man til Tider komme til højst mærkelige Resultater. Til Eksempel vil en Kælder, der benyttes til Øltafning eller til Saltning af Flæsk, Kød eller andre Fødemidler, kunne kræves indrettet til Opvarmning og forsynet med Brædegulv — fordi det er Rum, der ere indrettede til længere Ophold for Mennesker — det er Lovforslagets Ord, — og det vilde vist være mindre formaalstjenligt for vedkommende Rums Benyttelse. Jeg tror, at det er et forkert Synspunkt, der her er gjort gældende. Kriteriet for, om et Lokale er Beboelsesrum eller ej, maa være et helt andet. Jeg formener, at man ved Beboelsesrum maa forstaa Rum, der ere bestemte for Mennesker til Sovested om Natten, og de sig dertil sluttende Rum, som i Forbindelse med Soverummene udgøre en Beboelseslejlighed, med Undtagelse af de her i § 80 nærmere anførte Lokaler, saasom Entreer, Spisekamre og andre Smaarum i Lejligheden, der ere undtagne fra den almindelige Bestemmelse i Lovforslaget om, hvorledes Beboelsesrum skulle være indrettede.

Jeg kommer saa endelig til Afsnit I, som handler om „Lovens Myndigheder”. Her er jeg rigtignok af den Formening, at den foreslaaede Ordning er en betydelig Forringelse af den bestaaende. Den foreslaaede Oprettelse af et Bygningsdirektorat betegner i og for sig ikke et nyt Led i Bygningsmyndighederne, idet Bygningsdirektoratet nærmest svarer til den nuværende Stadsbygmester og Bygningsinspektørinstitutionen og er blot formet paa en anden Maade, idet Inspektørerne efter den nugældende Lov virke hver for sig og borte omkring i de forskellige Distrikter, medens man nu vil have samlet Bygningsinspektørerne paa eet Sted i Forbindelse med Stadsbygmesteren. Ellers er der jo ingen særlig Afvigelse. Den her foreslaaede Ordning anser jeg for øvrigt for at være

langt at foretrække for den bestaaende, thi det er sikkert, at Bygningssagerne ville blive baade hurtigere og bedre behandledes ved at kunne behandles paa et fælles Kontor, der ledes af en Stadsbygmester eller — som jeg vilde foretrække, det skulde hedde — en Bygningsdirektør, thi det tilsvarende Navn have vi jo i alle andre Forhold, vi have Brolægningsdirektør, Belysningsdirektør o. s. v. Men det nye og det, jeg mener er det ringere i den foreslaaede Bestemmelse, er, at man vil afskaffe den nuværende Bygningskommission og ikke sætte nogen som helst anden Institution i dens Sted. Jeg ved meget vel, at der i Aarenes Løb ofte er klaget over, at Bygningssagernes Behandling blev forhalet ved Behandling i Bygningskommissionen. Jeg er dog af den Formening, at disse Anker ikke altid have været lige vel begrundede. Har Behandlingen mulig i enkelte Tilfælde taget noget mere Tid end strengt nødvendigt, kan det maaske ogsaa ligge i en ikke helt praktisk Forretningsgang i Bygningskommissionen og i det hele taget mellem de nuværende Bygningsmyndigheder. Jeg tror ikke, at man skal gaa bort fra Bygningskommissionen, selv om det maaske vilde kunne være nødvendigt at foretage enkelte Ændringer ved den. Som det nu foreslaas her, vil man drage Afgørelsen af Bygningssagerne ind under den almindelige administrative Myndighed, nemlig Magistraten, og det vil da blive Magistratens 4de Afdeling, som vil faa Afgørelsen af samtlige Byggesager i sin Haand, og det vil vel egentlig atter sige, at det vil blive Enkeltmandsafgørelser. Jeg tror, at Loven, som den foreslaas, let kan blive et farligt Instrument i Enkeltmands Haand, og jeg tror ikke, det er at gaa den rigtige Vej, hvis man nu vil afskaffe Bygningskommissionen og lægge Afgørelsen af Byggesager alene ind under Københavns Magistrats 4de Afdeling. Jeg er af den Formening, at Bygningsmyndighedernes Sammensætning er langt vigtigere for det fremtidige Københavns Bygningsfysiognomi og for øvrigt for Befolkningens Velvære end en Mængde detaljerede Lovbestemmelser. Thi det, det kommer an paa, er, hvorledes disse Lovbestemmelser blive førte ud i Livet. Dertil mener jeg, at der maa kræves en kollektiv Myndighed, og jeg mener altsaa, at man bør gaa lige den modsatte Vej af den, der foreslaas her, nemlig at man skal lade Afgørelserne træffe af en Forsamling, som er sammensat paa en hensigtsmæssig Maade. Og jeg tror der at kunne sige, at den bestaaende Byg-